

הַקָּרָה הַנּוֹרָא נִטְוִי עַל רְאִשֵׁיהֶם מְלֻמְעָה, הֵאֵי קָרָא
אוּקְמוּתָ. אַבְל תָּא תָּזוּ, אִית חֵיה לְעִילָא מִן חֵיה,
וְאִית חֵיה קְדִישָׁא דְקִיּוּמָא עַל רִיש חֵיוֹתָא.

וְאִית חֵיה עֲלָאָה, לְעִילָא עַל פֶּל שְׂאָר חֵיוֹתָא, וְהֵאֵי
(נִיא וְאִית) חֵיה שְׁלֵטָא עַל פְּלָהוּ. בְּגִין דְּכַד הֵאֵי
חֵיוֹתָא יִהְבָּא וְנִהְרָא לְבִלְהוּ, פְּדִין פְּלָהוּ נְטָלִין
לְמִטְלָנוּי, וְיִהְיִבַת דָּא לְדָא, וְשְׁלֵטָא דָּא עַל דָּא.

וְאִית חֵיוֹתָא לְעִילָא עַל תְּתָאֵי, עַל שְׂאָר חֵיוֹתָא
לְתִתָּא, וְכִלְהוּ אֶתְזֻנוּ מִינָה, וְאַרְבַּע סְטָרֵי
דְעֲלָמָא רְשִׁימִין בָּהּ. אֲנִפִין נְהִירִין יְדִיעֵן (דִּינִין) לְכָל
סְטָר, וְאִיהִי שְׁלֵטָא עַל אַרְבַּע סְטָרֵי. וְהֵאֵי אוּקְמוּתָ,
דְאִינֻן תִּלְת לְסְטָר דָּא, וְתִלְת לְסְטָר דָּא, וְכֵן לְאַרְבַּע
סְטָרִין דְעֲלָמָא.

לשון הקודש

לְכֻלָּם, אִזוּ כְּלָן נּוֹסְעוֹת לְמִסְעוֹתֵיהֶן
וְנוֹתְנוֹת זֹו לֹזוּ וְשׁוֹלְטוֹת זֹו עַל זֹו.
וְיִיש חֵיה לְמַעְלָה עַל הַתְּחַתּוֹנִים עַל שְׂאָר
הַחֵיוֹת שְׁלֻמְטָה, וְכֻלָּם נּוֹזְנִים מִמֶּנָּה,
וְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם רְשׁוּמִים בָּהּ, פְּנִים
מְאִירוֹת יְדוּעוֹת (דִּינִים) לְכָל צַד, וְהֵאֵי
שׁוֹלְטַת עַל אַרְבַּעַת צְדָדִים, וְהִנֵּה
פְּרִשׁוּתָ, שְׁהֵם שְׁלֵש לְצַד זֶה וְשְׁלֵש לְצַד
זֶה, וְכֵן לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם.

וְאָמַר, (יחזקאל א) וְדַמּוֹת עַל רְאִשֵׁי הַחֵיה
רְקִיעַ כְּעֵין הַקָּרָה הַנּוֹרָא נִטְוִי עַל
רְאִשֵׁיהֶם מְלֻמְעָה. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאִרוּהוּ,
אַבְל בֵּא רְאֵה, יֵש חֵיה לְמַעְלָה מִן הַחֵיה,
וְיִיש חֵיה קְדוּשָׁה שְׁעוּמְדַת עַל רֵאשׁ
הַחֵיוֹת.

וְיִיש חֵיה עֲלִיוֹנָה לְמַעְלָה עַל פֶּל שְׂאָר
הַחֵיוֹת, וְזֹו וְיִישוּ הַחֵיה שׁוֹלְטַת עַל כֻּלָּם,
מִשׁוּם שְׁכַאֲשֵׁר הַחֵיה הוּזוּ נּוֹתְנַת וּמְאִירָה

וְאִית רְקִיעַ לְעֵילָא מִן רְקִיעַ, וְהָאֵי רְקִיעַ דְּשַׁלְטָא
 עַל־יֵהוּ, בְּלָהוּ מִסְתַּכְּלָן לְגַבִּיּה. מַה כְּתִיב,
 (יחזקאל א) וְתַחַת הַרְקִיעַ בְּנִפְיֵיהֶם יִשְׂרוּת אִשָּׁה אֶל
 אַחֻתָּהּ וְגו'. בְּגִין דְּכָלְהוּ שְׁלִטִין עַל מַה דְּאִתְּפַקְדוּ,
 וְשְׁלִיחוּ דְקוֹסְטָא דְקוֹפְטָרָא בְּהוּ.

וְאִינּוֹן לְכָל סֶטְר תְּשַׁעָּה, לְד' סֶטְרִין דְּעֵלְמָא,
 וְאִינּוֹן ל"ו בְּחוֹשְׁבָנָא. וְכַד מִתְּחַבְּרָן כְּלָהוּ,
 אִתְּעִבִּידוּ רְשִׁימָא חָדָא בְּרוּזָא דְשָׁמָא חָדָא, בִּיחֻדָּא
 שְׁלִים בְּדַקְחָזִי.

וְכַד מִתְּקַנֵּי לְגַבִּי בְּרִסְיָא, מַה כְּתִיב. וּמִמַּעַל
 לְרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ כְּמֵרָאָה אֲבָן סִפִּיר
 דְּמוֹת כֶּסֶף וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם
 עָלָיו מְלַמְעָלָה, וְהָאֵ אֹקִימָנָא (נ"א דְיוֹקָנָא) דְּהָאֵי אֲבָן
 טָבָא בְּכַרְסֵיָא דְקִיּוּמָא עַל ד' קִיּוּמִין, וְעַל הַהוּא

לשון הקודש

מתחברים, נעשים רשום אחד, בסוד של
 שם אחד, ביחוד שלם פראוי.
 ובשנתקנים כלפי הכפא, מה פתוב?
 וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה
 אבן ספיר דמות כפא ועל דמות הכפא
 דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. והרי
 בארנו, ודמותו שהאבן הטובה הזו בכפא,
 שעומד על ארבעה עמודים, ועל אותו

ויש רקיע למעלה מן הרקיע, והרקיע
 הזה ששולט עליהם, כלם מסתכלים
 כלפיו. מה פתוב? (יחזקאל א) ותחת הרקיע
 בנפיהם ישרות אשה אל אחותה וגו',
 משום שכלם שולטים על מה שנפקדו,
 ושליחות של מדת החבל בהם.
 והם תשעה לכל צד, לארבעת צדדי
 העולם, והם ל"ו בחשבון. וכשכלם

כְּרִסְיָא דְיוֹקְנָא דְאָדָם, לְאֶתְחַבְרָא בֵּיהּ כְּחֻדָּא,
וְלֹאֲתַבְרַנָּא כְּדָקָא יְאוּת.

וְכַד אִתְּי מִתְתַּקְנָא לְגַבִּיהּ דְאָדָם, לְמַחְוֵי כְלָא
רְתִיבָא (נ"א קדוּשָׁא, וּכְדִין כְּלָא רְתִיבָא) חֻדָּא, לְהֵאֵי אָדָם.
כְּדִין כְּתִיב, וַיֵּאסֹר יוֹסֵף מִרְפַּכְתּוֹ דָּא צְדִיק. וַיַּעַל
לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה. לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל, דָּא רָזָא
דְאָדָם. גִּשְׁנָה, תְּקֻרְוֹנְתָא חֻדָּא, לְאֶתְקַרְבָּא כְּחֻדָּא,
בְּקַרְפְּנָא חֻדָּא וַיַּחֲוֵדָא חֻדָּא.

וַיֵּרָא אֵלָיו, דְכַד אֶתְחַוֵּי שְׂמֵשָׂא בְּסִיחְרָא, כְּדִין נְהִיר
סִיחְרָא וְאַנְהִיר לְכֻלְהוּ דְלִתְתָא. וְכֵן פְּגִוּוֹנָא
דָּא, כֹּל זְמַנָּא דְקְדוּשָׁה דְלַעִילָא שָׂרָא עַל מְקַדְשָׁא
דְלִתְתָא, אֶתְנַהִיר בֵּי מְקַדְשָׁא וְקוּימָא בְּשְׁלִימוּתֶיהּ.
וְכַד אֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּ וְאֶתְחַרִּיב בֵּי מְקַדְשָׁא, כְּדִין, וַיִּבְדַּךְ
עַל צְוֹאֲרֵיו עוֹד. דְבָכּוֹן כְּלָא עַל מְקַדְשָׁא דְאֶתְחַרִּיב.

לשון הקודש

לְהֶתְקַרְבַּי יָחֵד בְּקַרְפְּנֵי אֶחָד וַיַּחֲוֵד אֶחָד.
וַיֵּרָא אֵלָיו – שְׂכַשְׁנָרְאָה הַשְּׂמֵשׁ עִם
הַלְבָּנָה, אִזּוּ מְאִירָה הַלְבָּנָה, וּמְאִירָה
לְכֻלָּם שְׂלַמְטָה. וְכֵן כְּמוֹ זֶה, כֹּל זְמַן
שְׂהַקְדוּשָׁה שְׂלַמְעֵלָה שׁוּרָה עַל הַמְקַדֵּשׁ
שְׂלַמְטָה, מְאִיר בֵּית הַמְקַדֵּשׁ וְעוֹמֵד
בְּשְׁלֵמוֹתוֹ. וְכַשְּׂמֶסְתֵּלֵק מִמֶּנּוּ וְנִחְרַב בֵּית
הַמְקַדֵּשׁ, אִזּוּ וַיִּבְדַּךְ עַל צְוֹאֲרֵיו עוֹד, שְׂכֻלָּם

הַכֶּסֶף דְּמוֹת שֵׁל אָדָם, לְהֶתְחַבְרַי בּוֹ יָחֵד
וְלְהֶתְבְּרַד כְּרְאוּי.
וְכַשְׂחֵיא נִתְקַנְתָּ כְּלָפֵי אָדָם, שְׂהַכַּל
יְהִיָּה מִרְפַּכְתָּה וְנִיא קְדוּשָׁה, וְאִזּוּ כֹּל הַמְרַכְבְּתָה
אֶחָת לְאָדָם הַזֶּה, אִזּוּ כְּתוּב: וַיֵּאסֹר יוֹסֵף
מִרְפַּכְתּוֹ – זֶה הַצְדִּיק. וַיַּעַל לְקִרְאֵת
יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה. לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל – זֶה
הַסּוֹד שֵׁל אָדָם. גִּשְׁנָה – הֶתְקַרְבּוֹת אֶחָת,

עוד, מאי עוד. דא גלותא בתראה.

בדין בין דחמא יעקב ואסתכל דהא תקונא
 דלתתא אשתכלל בגוונא דלעילא, בדין
 אמר אמותה הפעם וגו'. כי עודך חי, דאתקיימת
 ברזא דברית קדישא, (דף ריא ע"ב) דאקרי חי העולמים,
 ובגין כך כי עודך חי. ועל דא בקדמיתא אמר,
 רב עוד יוסף בני חי, דאצטריך למיקם ברזא דחי,
 והא אתמר.

תא חזי, מה כתיב, ויברך יעקב את פרעה, אמר
 רבי יוסי, פרעה אף על גב דאוקמוה ברזא
 אחרא, סמך דקא סמכינן בעלמא.

אבל תא חזי, (שיר השירים א) לסוסתי ברכבי פרעה
 דמיתיד רעיתי, תא חזי, אית רתיכין
 לשמאלא ברזא דסמרא אחרא, ואית רתיכין לימינא

לשון הקודש

בני חי, שצריך לעמד בסוד של חי, והנה
 נתבאר.

בא ראה מה כתוב, ויברך יעקב את
 פרעה. אמר רבי יוסי, פרעה, אף על גב
 שבארונה בסוד אחר, סמך שסומכים
 בעולם.

אבל בא ראה, (שיר א) לססתי ברכבי
 פרעה דמיתיד רעיתי. בא ראה, יש

כבו על המקדש שנתרב. עוד, מה זה
 עוד? זו הגלות האחרונה.

אז בין שראה יעקב והסתכל שהנה
 התקון שלמטה נתקן כמו שלמעלה, אז
 אמר אמותה הפעם וגו'. כי עודך חי,
 שהתקיימת בסוד של הברית הקדוש
 שנקרא חי העולמים, ומשום כך כי עודך
 חי. ועל כן בראשונה אמר, רב עוד יוסף

בְּרֹא דְלַעֲיֵלָא דְקְדוּשָׁתָהּ, וְאֵלִין לְקַבֵּל אֵלִין. אֵלִין
דְּרַחֲמֵי וְאֵלִין דְּדִינָא.

וְכַד קָדְשָׁא בְּרִידָה הוּא עֲבַד דִּינָא בְּמַצְרָאֵי, כֹּל
דִּינָא דְעֵבִיד, כִּתְהוּא גְּוֹנָא דְאֵינוּן רְתִיכִין
מִמָּשׁ, וּכְגֹוֹנָא דִּילִיה דְּתַהוּא סְטָרָא מִמָּשׁ. מַה תַּהוּא
סְטָרָא (מִמָּשׁ) קָטִיל וְאַפִּיק נְשִׁמְתִין, אֹפִי קָדְשָׁא בְּרִידָה
הוּא עֲבִיד כִּתְהוּא גְּוֹנָא מִמָּשׁ. דְּכְתִיב, (שמות יג) וַיַּהֲרֹג
ה' כֹּל בְּכוֹר, וְכֵן כֹּלֵּא בְּמַצְרַיִם, כִּתְהוּא גְּוֹנָא מִמָּשׁ.
וּבְגִין כֶּךָ דְּמִיתִידָה רַעֲיָתִי, כְּגֹוֹנָא דִּילָהּ מִמָּשׁ לְקַטְלָא.
דְּכְתִיב, כִּי אָנִי ה' אָנִי הוּא וְלֹא אַחֵר. וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי
מַה כְּתִיב, (ישעיה סג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים
מִבְּצָרָה וְגו'.

תָּא חַיִּי, מַה כְּתִיב, וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּאֶרֶץ גּוֹשֵׁן וַיֵּאֱחָזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד.

לשון הקודש

עוֹשָׂה כְּאוֹתָהּ צוֹרָה מִמָּשׁ, שְׂכָתוּב (שמות
יג) וַיַּהֲרֹג ה' כֹּל בְּכוֹר, וְכֵן בְּכֹל מִצְרַיִם
כְּאוֹתָהּ צוֹרָה מִמָּשׁ. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ דְּמִיתִידָה
רַעֲיָתִי, כְּמוֹ שְׁלָה מִמָּשׁ לְהַרְגֵי, שְׂכָתוּב כִּי
אָנִי ה' אָנִי הוּא וְלֹא אַחֵר. וְלַעֲתִיד לְבֹא
מַה כְּתוּב? (ישעיה סג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם
חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה וְגו'

כֹּא רְאָה מַה כְּתוּב. וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גּוֹשֵׁן וַיֵּאֱחָזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ

מִרְכָּבוֹת לְשִׁמְאֵל בְּסוּד שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר,
וַיֵּשׁ מִרְכָּבוֹת לְיָמִין בְּסוּד שֶׁל לְמַעְלָה שֶׁל
קָדְשָׁה, וְאַלְהָה כְּנֶגֶד אֱלֹהֵי. אֱלֹהֵי שֶׁל
רַחֲמִים, וְאַלְהָה שֶׁל דִּין.

וּכְשֶׁתִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה דִּין
בְּמִצְרַיִם, כֹּל הַדִּין שֶׁעָשָׂה, כְּאוֹתָהּ צוֹרָה,
שֶׁהֵם הַמִּרְכָּבוֹת מִמָּשׁ, וְכְמוֹ שֶׁל אוֹתוֹ
הַצַּד מִמָּשׁ. מַה אוֹתוֹ הַצַּד וּמִמָּשׁ הוֹרֵג
וּמוֹצִיא נְשִׁמּוֹת, כֶּךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ, אַחֲסַנְתַּי עַלְמִין. וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ, דְּהָא לְהוֹן
 אֲתִתְּוֵי, בְּמַה דְּאוּקְמוּהָ. (ד"א ל"ג אָמַר רַבִּי יוֹסִי) וַיִּפְּרוּ וַיִּרְבוּ
 מְאֹד, וַדְּאִי, דְּהָא צִעְרָא לָא שְׂרַאת בְּהוּ, וְקִיִּימִי
 בְּתַפְנוּקֵי עַלְמָא, וּבְגִין כֶּךָ וַיִּפְּרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד. בְּרוּךְ
 יי לעולם אָמֵן וְאָמֵן:

פְּרֻשַׁת וַיְחִי

(אמרו המגיהים מתוך הלשון ניכר שאינו מספר הזוהר (עד ויחי יעקב. רבי חייא פתח
 וכו' בדף רמ"ו ע"א) (והאור ניכר מתוך החושך. ולדעתינו כי הוא ממדרש הנעלם ובלשון
 הקודש היה. והמתחכמים להתהלל שנו שפת אמת והפסידו כונת והבנת המאמר כי לא
 ידעו ולא הבינו לעשות הלשון על מתכונתו והנה יהיה בעיני כל מעיין כדברי הספר
 החתום וכבר היינו משמיטין אותו כי בהעתקה שבא מצפת תוב"ב לא מצאנו אותו. אלא
 מפני הרואים שלא יתפארו עלינו לאמר כי מלאכתנו חסרה הדפסנו אותו כאשר הוא
 ואין כה בידינו לתקן את אשר עותו)

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְגו' .
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לְבָא חֲמָא בְּנְבוּאָה, בְּמִצְרַיִם,
 דִּיהוֹן בְּנוּהֵי בְּכַמְה גְּלוּוֹן, עַד הָכָא וְעַד עַדְנָא דְקִין
 מְשִׁיחָא. וְלֹא מָטָא לְנְבוּאָה דְוַיְחִי אֶלָּא בְּמִצְרַיִם.

לשון הקודש

פְּרֻשַׁת וַיְחִי יַעֲקֹב

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה וְגו'. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַלֵּב רוּאָה
 בְּנְבוּאָה, בְּמִצְרַיִם, שְׁיִהוּי בְּנֵי בְּכַמְה
 גְּלוּיֹת, עַד כְּאֵן, וְעַד עַדְנָא שֶׁל קִין הַמְּשִׁיחִי.
 וְלֹא הִגִּיעָה לְנְבוּאָה שֶׁל וַיְחִי אֶלָּא
 בְּמִצְרַיִם, וְהִיא הַנְּבוּאָה הַמְּעֵלָה

מְאֹד. וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ - יִרְשַׁת עוֹלָמִים. וַיֵּאָחֲזוּ
 בָּהּ - שְׁהָרִי לְהֵם רְאוּיָה, בְּמוֹ שְׁבַארוּהָ.
 וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי וַיִּפְּרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד, וַדְּאִי,
 שְׁהָרִי הַצֵּעַר לֹא שְׂרָה בְּהֵם וְעַמְדוּ
 בְּתַפְנוּקֵי הָעוֹלָם, וּמְשׁוּם כֶּךָ וַיִּפְּרוּ וַיִּרְבוּ
 מְאֹד. בְּרוּךְ הוּאֵ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

וְהִיא נְבוֹאָתָא מֵעֲלִייתָא, מְדַאֲתַנְבִּיאֵי (ד"א לָא אֶתְנַבִּיאֵי)
 דְּכַוּוֹתָהּ, וְלֹא מָטָא לְהוּ שׁוּם אִינִישׁ מִן בְּנֵי נְבִיאָה,
 אֲלָא הוּא וּמֹשֶׁה. בְּמֹשֶׁה כְּתִיב, (שמות לג) כִּי לֹא יֵרְאֵנִי
 הָאָדָם וְחִי. בְּיַעֲקֹב כְּתִיב, וַיְחִי יַעֲקֹב. וַיְחִי, נְבוֹאָתָהּ
 דְּנִחְתָּא מֵאֶסְפֵּק לְרִיאָה (מֵאִירָה) דְּנִחְרָא.

בְּעֵי לְמִימַר (חֲפִיץ הוּא הָיָה בְּעֵינֵיהוּ) נְבוֹאָן דְּגִלּוּתָא דְּעֶרְעָן
 לְבָנוּהֵי בְּאַרְעָא דְּכִנְעָן וּבְכָל אַרְעָא דְּאֶתְוֹתָב
 בְּה. מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם הָיָה תְּבִיר לְפִיָּה. דְּכְתִיב, (בראשית
 מב) כִּי יֵשׁ שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם.

וְעַל דָּא מָטָא, וַיְחִי יַעֲקֹב בְּמִצְרַיִם, וְלֹא הָיָה חֲדֵי.
 כִּי בְּאַרְעָא (דף ריב ע"א) תְּהִיָּא סְפִיקָן דְּעַמּוּן,
 סְפִירִין דְּכּוּרְסֵי יִקְרָא. וְלֹא מָטָא לְהוּן שׁוּם אִינִישׁ,
 לָא מִן עֲלָאָה וְלֹא מִן תְּתָאָה, אֲלָא ח"י. וְרִזָּא דָּא,
 כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי. כְּמָה הוּא רִזָּא עֲלָאָה

לשון הקודש

אַרְצֵי הַתְּיָשֵׁב בְּהַ, מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם הָיָה
 שְׂבוּר לְבֹו, שְׂכֵתוֹב כִּי יֵשׁ שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם.
 וְעַל כֵּן הִגִּיעַ וַיְחִי יַעֲקֹב בְּמִצְרַיִם, וְלֹא
 הָיָה שְׂמֵת, כִּי בְּאַרְצֵי תְּהִיָּא קִשְׁרָם שֶׁל
 הָעַמּוּם, סְפִירִים שֶׁל כְּפֵא הַכְּבוֹד, וְלֹא
 הִגִּיעַ לָהֶם שׁוּם אִישׁ, לֹא מֵהַעֲלִיּוֹנִים וְלֹא
 מִן הַתְּתָהוֹנִים, אֲלָא ח"י, וְסוּד זָה – כִּי
 לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי. כְּמָה הוּא סוּד עֲלִיּוֹן

מִשְׁהַתְּנַבְּאוּ וְשֶׁלֹּא הִתְנַבְּאוּ כְּמוֹתֶיהָ וְלֹא
 הִגִּיעָה לְשׁוּם אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים, אֲלָא
 הוּא וּמֹשֶׁה. בְּמֹשֶׁה כְּתוּב (שמות לג) כִּי לֹא
 יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי. בְּיַעֲקֹב כְּתוּב וַיְחִי
 יַעֲקֹב. וַיְחִי, נְבוֹאָה שְׂיִרְדָּה
 מֵהַאֶסְפֵּק לְרִיאָה וּמֵאִירָה הַמֵּאִירָה.

רְצָה לִמְרַ, וְחֲפִיץ הוּא הָיָה בְּעֵינֵיהוּ נְבוֹאָת
 הַגִּלּוּת שְׂתִקְרָה לְבָנָיו בְּאַרְצֵי כִנְעָן וּבְכָל